

РЕШЕНИЕ

№ 3940

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА

при участието на секретаря БРАНИМИРА В. ИВАНОВА ПЕНОВА като разгледа докладваното от СИМОНА ИВ. УГЛЯРОВА Административно наказателно дело № 20221110206871 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на И. Х. К. срещу Наказателно постановление № НП-80/29.04.2022 г., издадено от за председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ). За същото на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева.

В жалбата се релевират доводи, че неправилно и незаконосъобразно в атакуваното наказателно постановление е определена дата на извършване на нарушението 10.12.2021 г., след като жалбоподателят е прекратил служебните си правоотношения с кметство „П.“ още на 20.11.2020 г. На следващо място се сочи, че цитираната за нарушена разпоредба на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ изисква декларирането да стане в едномесечен срок от една година след освобождаването от длъжност, т.е. до 20.12.2020 г., а не на датата, посочена в наказателното постановление, още повече, че съгласно чл. 34 от ЗАНН следва да се прави разлика между дата на извършване и дата на

установяване на нарушението, каквато разлика в процесния случай не е направена. Поддържа се, че незаконосъобразно наказващият орган не е обсъдил подробно възраженията на жалбоподателя, депозирани срещу АУАН, както и че липсват мотиви за издаване на атакуваното наказателното постановление, респективно такива относно приложението на чл. 28 от ЗАНН, предвид обстоятелството, че по отношение на жалбоподателя са налице смекчаващи вината обстоятелства, в това число – че последният е болен, пенсионер, че е бил в болница и други. Отделно от това се поддържа, че определеният размер на наложеното административно наказание е несъразмерен и твърде висок за жалбоподателя.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени изцяло атакуваното НП, алтернативно – размерът на наложената санкция да бъде намален до минималния предвиден в закона размер.

В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител. В ангажирано по делото писмено становище същият поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Административнонаказващият орган се представлява от юрк.Ц., с доказателства по делото за надлежно учредена представителна власт, която изразява становище за неоснователност на подадената жалба и за потвърждаване на обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 04.02.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, задължени по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1 – 6, т. 9 от ЗПКОНПИ, във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ, в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ.

В хода проверката било установено, че И. Х. К., заместник-кмет на район „П.“, Община ..., бил освободен от длъжност, считано от 06.11.2020 г., като в едномесечен срок от освобождаването от длъжност, съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, подал декларация за имущество и интереси с вх. № Ф910/09.11.2020 г., но не подал в законоустановения срок втора финална декларация по образец, съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ.

Служителят на КПКОНПИ приел, че на основание разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ лицето е следвало да подаде финална декларация по образец в срок от 09.11.2021 г. до 09.12.2021 г. включително - в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по чл. 38, ад. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ (09.11.2021 г.).

За така констатираното нарушение св.Р. М. К. – на длъжност „старши инспектор“ в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, приел, че е налице административно нарушение и изпратил на жалбоподателя покана за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). На 17.02.2022 г. свид. К. съставил АУАН № ПР-42/17.02.2022 г. срещу И. Х. К. за това, че на 10.12.2021 г. в КПКОНПИ – гр. София (където следвало да бъде подадена декларацията) последният, в качеството си на административнонаказателно отговорно лице по реда на ЗПКОНПИ, като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси съгласно чл. 38, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Актосъставителят приел, че с това били нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ и бил осъществен съставът на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ. АУАН бил съставен на основание чл. 40, ал. 2 ЗАНН в присъствието на двама свидетели – ....а, бил подписан от актосъставителя и от свидетелите по него. На основание чл. 43, ал. 4 от ЗАНН актът бил изпратен на общинската администрация за връчване, като с писмо с вх. № ЦУ01-967/3 от 24.03.2022 г. от кмета на район „О.“, Община ... до КПКОНПИ, бил върнат екземпляр от акта в Комисията, видно от който последният е връчен на жалбоподателя на 21.03.2022 г. лично и срещу подпис. При предявяване на акта на лицето, последното не е изложило

възражения.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН били депозирани писмени възражения срещу констатациите в АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН, на 29.04.2022 г. за председателят на КПКОНПИ издал обжалваното наказателно постановление № НП-80/29.04.2022 г., в което били отразени обстоятелствата по извършването на нарушението, неговото фактическо описание (идентично на това в АУАН) и правната му квалификация по чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба” в размер на 1600 (хиляда и шестстотин) лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН; както и гласните доказателствени средства - показанията на свидетеля – актосъставител Р. М. К..

Съдът кредитира цитираната доказателствена съвкупност, доколкото същата е еднопосочна, а и между страните няма спор по отношение на правнорелевантните факти, като е налице спор относно приложимото право.

От показанията на св. Р. М. К. се установяват обстоятелствата по извършената проверка, направените фактически констатации и съставянето на АУАН. Съдът извърши внимателна преценка на тези гласни доказателствени средства, като намери, че същите са обективни, логични и поначало непротиворечиви, от тях се установяват констатираните обстоятелства при проверката, твърдяното нарушение с неговите фактически характеристики, както и обстоятелствата по съставянето на АУАН. Показанията на свидетеля К. представляват пряк източник на доказателствена информация, доколкото този свидетел като актосъставител е възприел възпроизведените от него в административнонаказателното производство фактически обстоятелства, като съдът се довери на показанията му и ги кредитира изцяло.

Приобщените към доказателствените материали писмени доказателства са относими към случая, като същите спомагат за цялостно и пълно изясняване на обстоятелствата по процесния случай, вкл. и за проверка на гласните доказателства по делото, и затова съдът постави същите в основата

на доказателствените си изводи.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена в срока по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу административнонаказателен акт, подлежащ на въззивен съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да извърши цялостна проверка на законността на обжалваното наказателно постановление, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя и които да обосновават отмяната на последното само на това основание.

АУАН е съставен от оправомощено лице, предвид нормата на чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ и приложената към материалите на делото Заповед № РД-06-70#1/01.02.2022 г. на председателя на КПКОНПИ. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ – председателя на КПКОНПИ.

Съставеният АУАН и атакуваното НП са издадени в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя.

Във връзка с възраженията на въззивника, че не са спазени преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на НП следва да бъде отбелязано, че от събраните в съдебното производство доказателства се установява, че на 04.02.2022 г. в дирекция "Публичен регистър" на КПКОНПИ е извършена проверка, в хода на която е установено извършеното от И. Х. К. нарушение, описано в АУАН и НП, респективно и тримесечният срок за съставяне на АУАН е започнал да тече именно от тази дата. АУАН е съставен на 17.02.2022 г., т.е. в законоустановения срок. Шестмесечният срок

за издаване на НП е започнал да тече от датата на издаването на АУАН – 17.02.2022 г., като атакуваното наказателно постановление е издадено на 29.04.2022 г. – отново в законоустановения срок. По изложените съображения и доводите на жалбоподателя в противоположния аспект са изцяло неоснователни и като такива не могат да бъдат споделени. Отделно от това е необходимо да бъде посочено, че коректно в АУАН и в НП е посочена дата на извършване на нарушението на 10.12.2021 г., доколкото декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗПКОНПИ е подадена от жалбоподателя на 09.11.2020 г. (в едномесечния срок от освобождаване на длъжността), респективно и срокът за подаване на декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 4 ЗПКОНПИ е започнал да тече след изтичането на една година от подаване на декларацията по т. 3 - от 09.11.2021 г. до 09.12.2021 г. включително. Така и нарушението е извършено в първия работен ден след изтичането на срока, а именно – 10.12.2021 г.

От събраните по делото писмени доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят И. Х. К. е административнонаказателно отговорно лице по реда на ЗПКОНПИ, тъй като е задължено да подава декларация за имущество и интереси на основание чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ.

От доказателствата по делото се установи по несъмнен начин, че жалбоподателят И. Х. К. е извършил нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 4, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3 (вменяваща задължение за подаване на декларация в едномесечен срок от освобождаване на длъжността), а съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон декларацията за имущество и интереси се подава от лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт. Според чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите.

В процесния случай безспорно се установява, че жалбоподателят И. Х. К., в качеството си на заместник-кмет на район „П.“, Община ..., е задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, поради което за него е възникнало

задължение в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3 (вменяваща задължение за подаване на декларация в едномесечен срок от освобождаване на длъжността) да подаде декларация за имущество и интереси по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ. Като не е подал своята декларация по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ, на 10.12.2021 г. жалбоподателят К. е извършил вмененото му административно нарушение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. В настоящия случай на въззивника К. е наложено административно наказание "глоба" в размер от 1600 лева. Освен, че не са изложени никакви съображения в тази насока от страна на наказващия орган, съдът счита, че не са налице отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят определяне на санкцията в размер над минималния такъв, установен в закона. В тази връзка следва да се вземе предвид, че извършеното нарушение е за първи път и не се със завишена обществена опасност. Поради изложеното съдът счита, че целите на наказанието по чл. 12 ЗАНН могат да бъдат изпълнени и с налагане на санкцията в минимален размер. С оглед на това, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да се измени в санкционната му част, като наложеното наказание "глоба" се намали от 1600 на 1000 лева.

На следващо място, настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за определяне на случая като маловажен и прилагане на чл. 28 ЗАНН. На първо място следва да се изтъкне естеството на засегнатите обществени отношения, а именно - разкриване на имущественото състояние на лица, заемащи висши държавни длъжности, което е предпоставка както за ефективно упражняване на функциите на КПКОНПИ и други контролни и правозащитни органи, така и за доверието на обществото към съответното лице, което в настоящия случай, предвид заеманата от нарушителя длъжност е от особена важност. На следващо място настоящия случай не разкрива особености, които да го отличават от обичайните случаи на нарушения от този вид, в насока снижаване на обществената опасност на извършеното. Нещо повече, задължението за подаване на декларация по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ не е било изпълнено нито към датата на съставяне на АУАН и НП, нито към настоящия момент, респективно не се касае за незначително закъснение. В тази връзка е необходимо да бъде посочено също така, че

ангажираните от страна на въззивника медицински документи, в това число – телково решение от 13.11.2014 г. и копия от амбулаторни листове за първични и вторични прегледи от 09.03.2021 г., 15.03.2021 г., 29.03.2021 г., 30.11.2021 г., 08.12.2021 г. и 29.12.2021 г., не обективират по същество обективна пречка за подаване на визираната декларация за имущество и интереси, респективно и не навеждат на маловажност на случая, противно на доводите на жалбоподателя.

Ето защо и предвид всичко горепосочено съдът намира, че подадената жалба се явява частично основателна, като наказателно постановление следва да се измени единствено в санкционната му част, като наложеното административно наказание "глоба" се намали от 1600 на 1000 лева.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юрисконсулт, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, съгласно чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 80,00 (осемдесет) лева за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, вр. ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 15-и състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № НП-80/29.04.2022 г., издадено от за председател на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което на И. Х. К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1600 лева за извършено административно нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 4, във вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ), като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание "глоба" от 1600 лева на 1000 лева.

ОСЪЖДА И. Х. К., ЕГН *****, с адрес в гр....., у... да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ) – гр.София, пл. "....., сумата в размер на 80,00 лева – разноси за юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град на основанията, предвидени в [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#).

Съдия при Софийски районен съд: _____